

[Ministeren for skatter og afgifter]

skal betales ved oplæggelsen, dvs. på samme måde som for varer, der ikke oplægges på toldoplæg.

Som foran nævnt kan varer også fraføres et privat toldoplæg til forbrug i Danmark eller i andre EF-lande, og tolden af sådanne varer skal betales i forbindelse med fraførelsen. Oplagshaveren opnår således en udsættelse med betaling af told m.v. af sådanne varer. Udsættelsens længde er afhængig af, hvor længe varerne har ligget på toldoplaget inden fraførelsen. Udsættelsen med betaling af told m.v. medfører en formindskelse af oplagshaverens likviditetsbehov og dermed af hans renteudgifter. En sådan fordel opnås ikke af de virksomheder, der ingen genudførelse har og derfor ikke kan få toldoplæg. For at undgå denne forskelsbehandling er det foreslået, at der af varer, der fraføres et toldoplæg til forbrug i Danmark eller andre EF-lande, skal betales et beløb, der tilnærmelsesvis ophæver fordelene ved, at sådanne varer oplægges på toldoplæg. Beløbet er foreslået ansat til 1,3 pct. af told m.v. af de fraførte varer for hver måned, betalingen af told m.v. er udsat. Dette beløb betales altså kun af varer, der oplægges på et toldoplæg, men ikke af de foran nævnte varer fra EF-lande, EFTA-lande og præferencelande, der kan indføres uden betaling af told og derfor ikke kan oplægges på de private toldoplæg. Satsen på 1,3 pct. er den i told- og forbrugsafgiftslovgivningen fastsatte morarentesats.

Foruden de her omtalte forslag indeholder lovforslaget nogle mindre væsentlige ændringer af toldloven. Om disse skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg henvise lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslag nr. L 149).

Overenskomster mellem Danmark, Norge og Sverige om økonomisk garanti til de 3 moderselskaber i SAS - A/S Det Danske

Luftfartselskab, A/S Det Norske Luftfartselskab og Aktiebolaget Aerotransport - har været indgået for 5-årige perioder siden SAS-samarbejds start i 1950. Den seneste, der hvilede på lov nr. 333 af 26. juni 1975, udløb den 30. september 1980. Forinden havde de 3 moderselskaber ansøgt om en forlængelse og normal beløbsmæssig justering af garantien. Denne ansøgning blev imødekommet i Sverige, der i riksdagen tilvejebragte det fornødne grundlag for en forlængelse.

I Danmark var der tvivl om, hvorvidt der fortsat var et reelt behov for garantien, som der, som det fremgår af bemærkningerne, aldrig har været trukket på. Der blev derfor ikke fremsat forslag om bemyndigelse til at forlænge garantien. Som følge af den danske holdning blev sagen også sat i bero i Norge.

SAS og de respektive moderselskaber har på ny rejst spørgsmålet over for de danske og norske myndigheder og indtrængende henstillet, at garantien videreføres.

Garantiordningen blev i sin tid skabt for at give moderselskaberne i SAS et vist økonomisk rygstød i tilfælde af svigtende konjunkturer inden for luftfarten.

Som bekendt har konjunkturerne inden for verdensluftfarten i de seneste år været særdeles ugunstige. SAS har således i regnskabsårene 1979-80 og 1980-81 for første gang siden 1961-62 haft underskud. Det kan derfor siges at være noget selvmodsiggende netop i en sådan periode at trække den garantiordning, som har bestået i så mange år, væk.

Det ville blandt andet kunne give anledning både hos konsortiets udenlandske långivere og mere alment luftfartspolitisk til den misforståelse, at de 3 lande ikke som hidtil står bag SAS-samarbejdet. Herved kan vanskelighederne for SAS yderligere øges. At dette gælder i relation til fremmede långivere, er formentlig uden videre klart. Men i tillæg hertil vil det efter regeringens opfattelse være yderst uheldigt, hvis den opfattelse skulle brede sig, at de 3 lande ikke længere står sammen bag SAS-samarbejdet. Den svenske holdning har, som det fremgår, hele tiden været klar. I Norge går regeringen ligeledes ind for ordningens videreførelse. Det vil være overordentlig uheldigt, hvis Danmark i denne situation står udenfor.

Jeg foreslår derfor en forlængelse af ordningen på de hidtidige vilkår med en enkelt

[Ministeren for offentlige arbejder]

undtagelse, som er nævnt i bemærkningerne til forslaget. Samtidig foreslås maksimum for garantibeløbet ajourført fra 28 mill. kr. til 53 mill. kr. årligt.

Hermed tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. marts 1982, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Meddelelser fra formanden:

Mødet hævet kl. 19.27

Første næstformand (Ninn-Hansen):